

بِسْمِ تَعَالَى

موافقتنامه

تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری

بین

دولت جمهوری اتریش

و

دولت جمهوری اسلامی ایران

(۲)

مقدمه :

دولت جمهوری اتریش و دولت جمهوری اسلامی ایران که از این پس طرفهای متعاقد نامیده می شوند ، با علاقمندی به تحکیم همکاریهای اقتصادی در جهت تامین منافع هر دو دولت ، با هدف بکارگیری منابع اقتصادی و امکانات بالقوه خود در امر سرمایه گذاری و نیز ایجاد و حفظ شرایط مساعد برای سرمایه گذاریهای اتباع طرفهای متعاقد در قلمرو یکدیگر ، و با تایید لزوم تشویق و حمایت از سرمایه گذاریهای اتباع طرفهای متعاقد در قلمرو یکدیگر ، به شرح زیر توافق نمودند :

ماده ۱ - تعاریف

از نظر این موافقتنامه معانی اصطلاحات بکار رفته به شرح زیر خواهد بود :

- ۱- اصطلاح " سرمایه گذاری " عبارت از هر نوع مال یا دارایی از جمله موارد زیر است که توسط سرمایه گذاران یکی از طرفهای متعاقد در قلمرو و طبق قوانین و مقررات طرف متعاقد دیگر بکار گرفته شود :
- الف) اموال منقول و غیر منقول و حقوق مربوط به آنها از قبیل اجاره ، رهن ، حق حبس ، وثیقه و حق انتفاع ،
- ب) سهام یا هر نوع مشارکت در شرکتها از قبیل اوراق بهادار ، اوراق قرضه ، سهام سرمایه و اعتبارات ،
- پ) پول و / یا هرگونه مطالبات قابل وصول و هرگونه عملیات مرتبط با . سرمایه گذاری که دارای ارزش اقتصادی باشد و همچنین سرمایه گذاری مجدد عواید و افزایش ارزش سرمایه گذاری اولیه ،
- ت) حقوق مالکیت معنوی و صنعتی شامل علائم تجاری ، حق اختراع ، طرحهای صنعتی ، فرآیندهای فنی ، دانش فنی ، اسرار تجاری ، اسامی تجاری و حسن شهرت تجاری .
- ث) حقوقی که دارای ارزش اقتصادی باشد از قبیل حق اکتشاف ، استخراج و بهره برداری از منابع طبیعی .

(۳)

۲- اصطلاح " سرمایه گذار " عبارت از اشخاص زیر است که در چهار چوب این موافقتنامه در قلمرو طرف متعاقد دیگر سرمایه گذاری کنند :

الف) اشخاص حقیقی که به موجب قوانین یک طرف متعاقد اتباع آن طرف متعاقد بشمار آیند.
ب) اشخاص حقوقی که به موجب قوانین یک طرف متعاقد تاسیس یا تشکیل شده و مرکز اصلی فعالیت‌های آنها در قلمرو طرف متعاقد مزبور قرار داشته باشد .

۳- اصطلاح " عواید " به معنی وجوهی است که از سرمایه گذاری حاصل شده باشد از جمله سود حاصل از سرمایه گذاری، سود تسهیلات مالی ، سود سهام ، حق الامتیاز ، حق پروانه و سایر کارمزدها .

۴- اصطلاح " قلمرو " :

الف) در مورد جمهوری اسلامی ایران بمعنی مناطقی است که تحت حاکمیت یا صلاحیت جمهوری اسلامی ایران قرار دارد و شامل مناطق دریایی مربوط آن نیز می شود.
ب) در مورد جمهوری اتریش بمعنی قلمرو خشکی ، آبهای داخلی و فضای بالای آن است که جمهوری اتریش طبق حقوق بین الملل بر آنها اعمال حقوق مالکیت و صلاحیت می نماید .

ماده ۲- تشویق، پذیرش و حمایت از سرمایه گذاری

۱- هر یک از طرفهای متعاقد سرمایه گذاران خود را به سرمایه گذاری در قلمرو طرف متعاقد دیگر تشویق خواهد کرد .

۲- هر یک از طرفهای متعاقد در حدود قوانین و مقررات خود زمینه مناسب را جهت جلب سرمایه گذاری سرمایه گذاران طرف متعاقد دیگر در قلمرو خود فراهم خواهد آورد .

۳- هر یک از طرفهای متعاقد با رعایت قوانین و مقررات خود نسبت به پذیرش سرمایه گذاری سرمایه گذاران طرف متعاقد دیگر در قلمرو خود اقدام خواهد کرد و کلیه مجوزهایی را که جهت تحقق سرمایه گذاریهای مزبور لازم است اعطا خواهد کرد .

۴- تغییر محتسوی یا شکل سرمایه گذاری ، سرمایه گذاری جدید محسوب میشود .

(۴)

۵- هر دو طرف متعاقد همیشه اعمال رفتار عادلانه و منصفانه و حمایت کامل از سرمایه گذاریهای سرمایه گذاران طرف متعاقد دیگر را تضمین خواهند کرد. هر دو طرف متعاقد تضمین خواهند کرد که مدیریت، فعالیت، نگهداری، استفاده، تغییر شکل، بهره مندی، فروش یا واگذاری سرمایه گذاریهای انجام شده در قلمرو آنها توسط سرمایه گذاران طرف دیگر بهیچوجه مشمول اقدامات غیرموجه یا تبعیض آمیز واقع نخواهد شد.

ماده ۳- رفتار ملی و رفتار ملل کامله الوداد

۱- هر طرف متعاقد نسبت به سرمایه گذاران طرف متعاقد دیگر و سرمایه گذاریهای آنها رفتاری اعمال خواهد نمود که از رفتار اعمال شده نسبت به سرمایه گذاران خود و سرمایه گذاریهای آنها یا سرمایه گذاران کشور ثالث یا سرمایه گذاریهای آنها (هر کدام که برای سرمایه گذار مساعدتر باشد) در خصوص مدیریت، فعالیت، نگهداری، استفاده، بهره مندی، فروش و تصفیه سرمایه گذاری نامساعدتر نباشد.

۲- چنانچه هریک از طرفهای متعاقد بموجب عضویت در یک موافقتنامه موجود یا آتی راجع به تاسیس منطقه آزاد تجاری، اتحادیه گمرکی، بازار مشترک و یا امضای موافقتنامه منطقه ای یا زیرمنطقه ای و موافقتنامه های اقتصادی چندجانبه یا موافقتنامه های امضاء شده راجع به اجتناب از اخذ مالیات مضاعف امتیازات، مزایا یا حقوق خاصی را به یک یا چند سرمایه گذار کشور ثالث اعطا کرده و یا در آینده اعطاء کند ملزم به اعطای امتیازات، مزایا یا حقوق مربوط به سرمایه گذاران طرف متعاقد دیگر نخواهد بود.

ماده ۴ - انتشار قوانین و مقررات

هر طرف متعاقد قوانین و مقررات و همچنین موافقتنامه های بین المللی خود را که ممکن است در سرمایه گذاریهای خارجی در قلمرو آن تاثیری داشته باشد منتشر خواهد نمود.

(۵)

ماده ۵- مصادره و جبران خسارت

- ۱- سرمایه گذاریهای سرمایه گذاران هر یک از طرفهای متعاقد توسط طرف متعاقد دیگر ملی، مصادره و سلب مالکیت نخواهد شد و یا تحت تدابیر بین بانائیرات مشابه قرار نخواهد گرفت، مگر آنکه اقدامات مزبور برای اهداف عمومی، به موجب فرآیند قانونی و به روش غیر تبعیض آمیز انجام پذیرد.
- ۲- جبران خسارت باید سریع، موثر و کافی باشد. میزان خسارت باید معادل ارزش عادلانه بازار سرمایه گذاری بلافاصله قبل از انجام یا آگاهی عمومی از ملی شدن، مصادره یا سلب مالکیت باشد.
- ۳- جبران خسارت باید به ارزی که آزادانه قابل تبدیل باشد و به نرخ غالبی که بلافاصله قبل از انجام ملی شدن یا سلب مالکیت و یا آگاهی عمومی از آن قابل اعمال بوده محاسبه گردد.
- ۴- طرف متعاقد مصادره کننده یا ملی کننده متعهد خواهد شد که خسارت را بدون تاخیر غیرموجه بپردازد. در صورت تاخیر غیرموجه هزینه های مالی ناشی از آن باید از روز سررسید پرداخت تا روز پرداخت واقعی براساس رویه بانکی بین المللی توسط طرف متعاقد مصادره کننده پرداخت شود.
- ۵- سرمایه گذاری که سرمایه گذاری او مصادره شده باید از حق رسیدگی فوری مورد خود در مراجع قضایی یا مراجع صالحه دیگر آن طرف متعاقد و ارزیابی سرمایه گذاری اش طبق اصول مقرر در این ماده برخوردار باشد.

ماده ۶- رفتار نسبت به خسارات و زیانها

- ۱- سرمایه گذاران هر یک از طرفهای متعاقد سرمایه گذاریهای آنها به علت مخاصمه مسلحانه، انقلاب، یا حالت اضطراری یا وقایع مشابه در قلمرو طرف متعاقد دیگر دچار خسارت یا زیان شود، از رفتاری که نسبت به رفتار طرف متعاقد مزبور با سرمایه گذاران خود یا سرمایه گذاران هر کشور ثالث در خصوص خسارات یا زیانها نامساعدتر نباشد، برخوردار خواهند بود.

(۶)

- ۲- بدون لطمه به بند (۱) این ماده سرمایه گذار یک طرف متعاقد که درهریک از موقعیت های ذکر شده در آن بند متحمل زبانی در قلمرو طرف متعاقد دیگر شود که ناشی از موارد زیر باشد :
- الف) ضبط سرمایه گذاری او یا قسمتی از آن بوسیله نیروهای مسلح یا مقامات طرف اخیرالذکر ، یا
- ب) تخریب سرمایه گذاری او یا قسمتی از آن توسط نیروهای مسلح یا مقامات طرف اخیرالذکر که ناشی از ضرورت موقعیت نبوده باشد.
- از اعاده مال یا پرداخت خسارت فوری ، کافی و موثر برخوردار خواهند شد .

ماده ۷ - بازگشت و انتقال سرمایه

- ۱- هر یک از طرفهای متعاقد با حسن نیت اجازه خواهد داد که انتقالات مربوط به سرمایه گذاریهای موضوع این موافقتنامه بصورت آزاد و بدون تاخیر انجام شود این انتقالات شامل موارد زیر است :
- الف) عواید ،
- ب) مبالغ حاصل از فروش و یا تصفیه تمام یا قسمتی از سرمایه گذاری ،
- ب) حق الامتیازها و حق الزحمه های مربوط به قراردادهای انتقال فن آوری ،
- ت) مبالغ پرداخت شده به موجب مواد ۵ ، ۶ و ۷ این موافقتنامه ،
- ث) اقساط وامهای مربوط به سرمایه گذاری ، مشروط بر آنکه از محل عه اکرد سرمایه گذاری پرداخت شود ،
- ج) حقوق ماهیانه، دستمزدها و سایر وجوه دریافتی توسط کارکنان سرمایه گذار که پروانه کار مرتبط با آن سرمایه گذاری در قلمرو طرف متعاقد سرمایه پذیر را دارا باشند ،
- چ) وجوه پرداختی ناشی از حل و فصل اختلافات بموجب ماده (۱۱) .
- ۲- انتقالات فوق باید به ارزی که آزادانه قابل تبدیل باشد و به نرخ جاری بر اساس مقررات ارزی زمان انتقال انجام پذیرد .
- ۳- سرمایه گذار و طرف متعاقد سرمایه پذیر می توانند در خصوص چگونگی بازگشت و یا انتقال موضوع این ماده به نحو دیگری توافق کنند .

(۷)

۴- قطع نظر از بندهای (۱) تا (۳) ، یک طرف متعاهدمی تواند با اقدامات منصفانه و غیر تبعیض آمیز و با حسن نیت بمنظور حمایت از حقوق طلبکاران یا اطمینان از مطابقت یک انتقال با قوانین ومقررات مربوط به الزامات انتقال یا در ابطه با نخلفات جزایی یا بموجب قرار یا حکم صادره در رسیدگی اداری یا قضایی از یک انتقال جلوگیری نماید مشروط به اینکه چنین اقداماتی و اعمال آنها بعنوان وسیله ای برای خودداری آن طرف متعاهد از انجام تعهدات وتکالیف خود به موجب این موافقتنامه مورد استفاده قرار نگیرد.

ماده ۸ - جانشینی

هر گاه یکی از طرفهای متعاهد یا موسسه تعیین شده توسط آن در چهار چوب یک نظام قانونی به لحاظ پرداختی که به موجب یک قرارداد پرداخت غرامت ، بیمه یا تضمین خطرات غیر تجاری یک سرمایه گذاری بعمل آورده جانشین سرمایه گذار شود :

الف) جانشینی مزبور توسط طرف متعاهد دیگر مستتر شناخته خواهد شد ،

ب) جانشین مستحق حقوقی بیش از آنچه سرمایه گذار استحقاق آن را داشته است ، نخواهد بود ،

پ) اختلافات میان جانشین و طرف متعاهد سرمایه پذیر بر اساس ماده ۱۲ این موافقتنامه حل و فصل خواهد شد . با این وجود جانشین میتواند به سرمایه گذار این حق را بدهد که در مقابل طرف متعاهد دیگر اقدام به استیفای حقوق واگذار شده بنماید.

ماده ۹ - رعایت تعهدات

هر یک از طرفهای متعاهد رعایت تعهداتی را که در ارتباط با سرمایه گذاریهای سرمایه گذاران طرف متعاهد دیگر تقبل نموده است تضمین می نماید .

ماده ۱۰ - دامنه شمول موافقتنامه

این موافقتنامه در مورد سرمایه گذاری هایی اعمال میشود که قبل یا بعد از لازم الاجرا شدن این موافقتنامه به تصویب مرجع صلاحیتدار طرف متعاهد سرمایه پذیر برسد .

(۸)

مرجع صلاحیتدار جمهوری اسلامی ایران، سازمان سرمایه گذاری و کمکهای اقتصادی و فنی ایران است .
بهرحال این موافقتنامه درمورد دعاوی که پیش از لازم الاجرا شدن آن اقامه یا حل و فصل شده اند اعمال نخواهد شد .

ماده ۱۱- حل و فصل اختلافات بین یک طرف متعاقد و سرمایه گذار طرف متعاقد دیگر

۱- چنانچه اختلافی میان طرف متعاقد سرمایه پذیر و سرمایه گذار طرف متعاقد دیگر در باره یک سرمایه گذاری بروز کند ، طرف متعاقد سرمایه پذیر و سرمایه گذار مزبور در ابتدا تلاش خواهند کرد که اختلاف را بصورت دوستانه از طریق مذاکره و مشاوره حل و فصل کنند .

۲- در صورتیکه اختلاف از طرق مذکور در بند (۱) این ماده حل و فصل نشود سرمایه گذار مورد بحث می تواند به انتخاب خود اختلاف را تسلیم نماید به :

الف) دادگاه صلاحیتدار طرف متعاقدی که یک طرف اختلاف است ،

ب) دیوان داوری ویژه ای که برطبق قواعد داوری کمیسیون حقوق تجارت بین الملل سازمان ملل متحد (آنسترال) تشکیل شود.

ج) اتاق بین المللی بازرگانی بموجب قواعد داوری آن ،

ت) مرکز بین المللی حل و فصل اختلافات سرمایه گذاری بمنظور اجرای آئین داوری بر طبق کنوانسیون واشنگتن مصوب ۱۳۴۳/۱۲/۲۸ هجری شمسی برابر با ۱۸ مارس ۱۹۶۵ میلادی درخصوص حل و فصل اختلافات سرمایه گذاری بین دولتها و اتباع دولتهای دیگر . چنانچه ، یا بمعض اینکه ، هر دو طرف متعاقد ، نه نوانسیون مذکور ملحق شده باشند .

ث) هر روش دیگر حل و فصل اختلافات که طرفهای اختلاف درمورد آن توافق نمایند.

۳- هر اختلاف می تواند پس از چهارماه از تاریخ اطلاعیه کتبی سرمایه گذار به طرف متعاقد درمورد قصد او به ارجاع دعوی برای حل اختلاف بموجب بند (۲) این ماده و حداکثر پنج سال از تاریخی که سرمایه گذار اولین بار ازوقایعی که موجب بروز اختلاف شده مطلع شده یا می بایست مطلع شده باشد برای حل و فصل ارجاع شود .

(۹)

۴- هرطرف متعاهد بدینوسیله با تسلیم اختلافات سرمایه گذاری به دادگاه و داوریهای بین المللی فوق الذکر موافقت می نماید.

۵- هر اختلافی که ابتدا در دادگاههای صالح طرف متعاهد سرمایه پذیر اقامه شود تا زمانیکه در دست رسیدگسی است جز با توافق طرفها نمی تواند به داوری ارجاع شود و در صورتی که منتهی به صدور حکم قطعی شود قابل ارجاع به داوری نخواهد بود .

۶- یک طرف متعاهد نباید بعنوان دفاع یا دعوی متقابل به غرامت یا خسارتهایی که سرمایه گذار بموجب یک قرارداد غرامت ، تضمین یا بیمه برای تمام یا قسمتی از خسارتهای مورد ادعا دریافت نموده یا دریافت خواهد نمود استفاده نماید.

۷- حکم صادره برای طرفین اختلاف قطعی و الزام آور خواهد بود.

۸- هر اختلافی که به داوری ارجاع شود ، از صلاحیت دادگاههای داخلی مستثنی خواهد بود . با این وجود مفاد این بند مانع از آن نخواهد بود که محکوم له حکم داوری برای اجرای آن به دادگاههای داخلی مراجعه کند .

۹- یک طرف متعاهد نباید برای دعوایی که سرمایه گذار قبلاً بموجب این ماده به داوری ارجاع نموده درخواست رسیدگی بموجب ماده ۱۲ نماید مگر اینکه طرف متعاهد دیگر از اجرای حکم صادره در آن اختلاف سرباز زده باشد یا دادرسی مزبور در دیوان داوری بدون حل و فصل دعوی سرمایه گذار ختم شده باشد .

ماده ۱۲- حل و فصل اختلافات بین طرفین متعاهد

۱- کلیه اختلافاتی که در خصوص تفسیر یا اجرای این موافقتنامه بین طرفهای متعاهد ایجاد شود باید در وهله اول بصورت دوستانه و از طریق مذاکره حل شود .

(۱۰)

۲- چنانچه اختلاف ظرف مدت ۴ ماه حل نشود هرطرف متعاقد میتواند ضمن ارسال اطلاعیه ای به طرف متعاقد دیگر موضوع را به یک دیوان داوری ارجاع دهد .

۳- این دیوان داوری برای هر مورد جداگانه وبصورت زیر تشکیل خواهد شد : ظرف مدت (۲) ماه از تاریخ دریافت درخواست داوری ، هرطرف متعاقد یک عضو دیوان را تعیین خواهد نمود. آن دو عضو سپس تبعه یک دولت ثالث را که در صورت تصویب توسط دوطرف متعاقد بعنوان رئیس دیوان انتخاب خواهد شد تعیین می نمایند. رئیس دیوان باید ظرف مدت (۴) ماه از تاریخ تعیین دو عضو دیگر تعیین شود . در هر صورت رئیس باید تبعه کشوری باشد که در زمان انتخاب با هر دو طرف متعاقد روابط سیاسی داشته باشد .

۴- اگر ظرف مدت های مذکور در بند (۳) این ماده انتخاب های لازم انجام نشده باشد، هرطرف متعاقد ، در صورت نبودن هرگونه توافق دیگری ، می تواند از رئیس دیوان بین المللی دادگستری دعوت نماید که انتخاب های لازم را بعمل آورد .
اگر رئیس تبعه یکی از طرف های متعاقد بوده یا از انجام وظیفه مذکور معذور باشد از عضو دیوان که در رتبه بعد از او قرار داشته باشد و تبعه هیچیک از طرف های متعاقد نباشد و یا از انجام وظیفه مذکور معذور نباشد دعوت بعمل خواهد آمد که انتخاب های لازم را بعمل آورد.

۵- دیوان داوری با اکثریت آراء اتخاذ تصمیم خواهد کرد و تصمیمات آن برای طرف های متعاقد الزام آور است . هرطرف متعاقد باید هزینه عضو منصوب شده خود و نمایندگی خود در جریان داوری را بپردازد . هزینه رئیس و هرگونه هزینه دیگر باید بطور مساوی بین طرف های متعاقد تقسیم شود . دیوان می تواند در خصوص تقسیم هزینه ها تصمیم دیگری بگیرد. در بقیه موارد دیوان داوری قواعد رسیدگی خود و محل داوری را تعیین می کند.

ماده ۱۳- مشورت

هرطرف متعاقد می تواند به طرف متعاقد دیگر پیشنهاد مشورت در خصوص هر موضوع مربوط به این موافقتنامه را بدهد . این مشورتها در مکان و زمانی که از طریق مجاری سیاسی مورد توافق قرار می گیرند انجام خواهد شد .

(۱۱)

ماده ۱۴ - اعتبار موافقتنامه

۱- این موافقتنامه طبق قوانین و مقررات هر یک از طرفهای متعاقد به تصویب مراجع صلاحیتدار آنها خواهد رسید .

۲- این موافقتنامه شصت روز پس از تاریخ ارائه آخرین اطلاعیه هر یک از طرفهای متعاقد به طرف متعاقد دیگر مبنی بر اینکه اقدامات لازم را طبق قوانین و مقررات خود در باره لازم الاجرا شدن این موافقتنامه بعمل آورده است برای مدت ده سال به موقع اجراء گذارده خواهد شد . پس از مدت مزبور این موافقتنامه همچنان معتبر خواهد ماند ، مگر آنکه یکی از طرفهای متعاقد ۱۲ ماه قبل از خاتمه یا فسخ آن ، موضوع را بطور شتبی به اطلاع طرف متعاقد دیگر برساند .

۳- پس از انقضاء مدت اعتبار یا فسخ این موافقتنامه، مفاد آن در مورد سرمایه گذاریهای مشمول این موافقتنامه برای یک دوره اضافی ده ساله مجری خواهد بود .

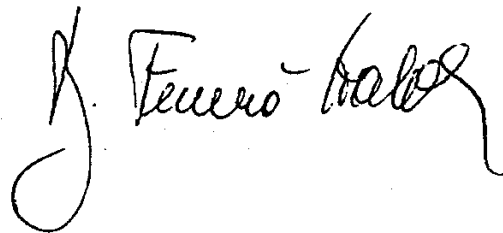
ماده ۱۵ - زبان و تعداد متون

این موافقتنامه در دو نسخه به زبانهای آلمانی ، فارسی وانگلیسی تنظیم شده و همه متون از اعتبار یکسان برخوردار خواهند بود . در صورت اختلاف در تفسیر متون ، متن انگلیسی ملاک میباشد .

این موافقتنامه در تهران در تاریخ ۲۷ بهمن ۱۳۷۹ مطابق با ۱۵ فوریه ۲۰۰۱ به امضاء نمایندگان دولتهای جمهوری اتریش و جمهوری اسلامی ایران رسید .

از طرف دولت جمهوری اسلامی ایران

از طرف دولت جمهوری اتریش

پروتکل

همزمان با امضای موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین جمهوری اتریش و جمهوری اسلامی ایران امضاء کنندگان زیر با اختیار کامل از طرف دولتهای خود در مورد مقررات زیر که جزء لاینفک موافقتنامه مذکور تلقی می شود موافقت نموده اند :

مواد ۱۱ و ۱۲ الحاقی :

ارجاع یک اختلاف به داوری توسط یک طرف متعاقد منوط به رعایت قوانین و مقررات آن طرف متعاقد است .

این پروتکل در تهران در تاریخ ۲۷ بهمن ماه ۱۳۷۹ مطابق با ۱۵ فوریه ۲۰۰۱ به امضاء نمایندگان دولتهای جمهوری اتریش و جمهوری اسلامی ایران رسید .

از طرف دولت جمهوری اسلامی ایران

از طرف دولت جمهوری اتریش